

egyben a legmodernebb technika hazai terjesztését szolgáló aktivitás fenntartását célozva. Ez bármilyen szerény mértékű volt volumenét tekintve, mégis jelentős sikernek tartom ma is. Ne legyen tekinthető szerénységnak, de a HALTON cég magyarországi bevezetését, itteni létét és terjeszkedését személyes szakmai sikeremnek könyvelhetem el.

MÉ: Mit tartasz a szakma előtt álló legnagyobb kihívásnak jelenleg, és mit javasolsz, mit kellene másképp csinálnunk?

SzZ: Félek, hogy ebben néhány kellemetlenül hangzó véleményem kell előrukkolnom. Összességében nem vagyok elégedett az épületgépészet szakmai oktatásával. Nem szégyellem a konzervatív felfogású ember jelzőt, ennek megfelelően számos kifogásom van az oktatást és tanulást illetően. Megtiszteléseként tekintek arra lehetőségre, hogy időnként külsős vizsgabizottsági tagként meghívjak diploma védési vizsgákra. Az itt is szerzett tapasztalatok és a gyakorlati üzleti projektek tervezői oldalának ismeretében – erősen tisztelve a kivételeket! – sajnos többször jelentős hiányosságokat tapasztalok a szakmai tudást, képzettséget illetően. Véleményem szerint ez nem elsősorban, sőt egyáltalán nem az oktatókon múlik, hiszen többé-kevésbé ők is még a régi szisztéma képzettjei, hanem elsősorban a diákok magatartásából, hozzáállásából ered. Túl nagy szabadság, következmények nélküli lazaság, az egyetemi autonómia félreértése, egyéni ambíciók hiánya, szorgalom és energia befektetés megspórolása, ezzel szemben az alkalmazható szankciók hiánya. Lehet, hogy ez keményen hangzik, de őszinte vélemény. Amíg a rendszer nem szigorodik, addig ezen a területen nem várható javulás. Gyakorlati projekteknél tapasztaltam számos esetben – pl. nagykonnyhák szellőzéstechnikájának tervezési munkáinál – alapvető szakmai hibákat, amelyeknek komoly üzleti szakmai következményei lettek.

A legnagyobb szakmai kihívásnak látom ma, az alapvető funkcionális műszaki működés mellett az energiatakarékosság érvényesítését és a környezetünk védelmének biztosítását. Ennek a három követelménynek egyidejűleg kell érvényesülnie. Ehhez a fiatal épületgépész mérnököknek jó lenne minél több szakmai ismeretet elsajátítani az egyetemen (szorgalom, komoly hozzáállás), később folyamatosan figyelni, követni a technikailag fejlettebb országok eredményeit, azonnal adoptálni és a megfelelő vállalkozási formában szolgálni, építeni a hazai épületgépész szakmát. Lehet kifogásokat találni rendszerekben, lehet bírálni az oktatás módszereit, de alapvetően az egyéntől, az ember hozzáállásától függ minden. Erre csak az én példámat tudom felhozni, a nem igazán ösztönző „szocializmus” rendszere alatt is tudtunk európai szinten is értékelhető eredményeket elérni, pusztán szorgalommal, erőfeszítésekkel, szakmai hűséggel. Ma több a lehetőség, jobbak a viszonyok, ezért mindenki csak magát okolhatja, ha sikertelen az élete.

MÉ: Mit kívánsz, mit üzensz a korosztályodnak, a fiatalabbnak?

SzZ: A korábbiakból levonható a válaszem. Korosztályomtól azt várom, hogy nyugdíjba vonulásuk ellenére ne szakadjanak el a szakmájuktól. Találják meg a lehetőségeket, a csatornákat, ahol átadhatják szakmai tapasztalataikat az őket követő generációknak. Legyen ez fontos küldetése az aktivitást las-

san elhagyó korombelieknek. Néhány korombeli szakmabelivel beszélünk arról a jelenségről, amit a vicc szerint „harminc, mi harminc, mi mennyi” poénna jellemezhetünk. Hiányzik a mai mérnökökből az alapvető fizika tudásának megléte, a gyakorlati „ököl szabályok” ismerete.

A számítógépes technika mindent felülír. A méretezési programokba betáplálva a bemenő adatokat, a gép eredményt közöl. Ezt maradéktalanul elfogadják, hiszen a gép adta, leközlik és ezzel a munka kész. Jó esetben, az „öreg” kollégák ezek után régi szakmai tapasztalataik ismeretében megkérdőjelezhetik az eredményt, hiszen alapvető fizikai képtelenség az eredmény. Tehát nem nélkülözhető a hagyományos tudáson, tapasztalatokon alapuló szemlélet alkalmazása, amit elsősorban az egyetem alatt lehet megszerezni és a gyakornoki idő alatt elsajátítani.

Lelkiismeret, szorgalom, fáradságot nem kímélő szakmai tevékenység, ezt üzenem a fiatal épületgépész korosztálynak.

Az egyetemi évek ne a lazaságról, a könnyű életmódról szóljanak, hanem a mai szabadságot kihasználva, az alapozó tudásanyag megszerzése, céltudatos szakmai felkészülés, a lehető legtöbb és legfrissebb műszaki eredmény elsajátítása legyen a cél.

A tudás mindig megtermi a gyümölcsét.

DUNAGÁZIPARI KONFERENCIA és KIÁLLÍTÁS 2019

Ha ÁPRILIS, akkor Gázipari Konferencia a DUNAGÁZ Gázipari Oktatási és Minősítő Zrt. szervezésében!

A 27-ik alkalommal megrendezésre kerülő szakmai konferencia és kiállítás az ország egyedülálló gázipari fóruma, amelynek résztvevői nemcsak a szakmát érintő kérdésekről, jogszabályi változásokról kaphatnak friss információt, hanem a gázipar kiváló szakembereivel, a szakma vezetőivel, hatóságok képviselőivel is találkozhatnak formális és kötetlen formában.

A konferenciát kísérő kiállításon első kézből informálódhatnak a gázipar legújabb technikai újdonságairól, fejlesztéseiről, a szakemberek által a mindennapokban hasznosítható termékekről.

A 2019-es konferenciára – a hagyományoknak megfelelően – a festői szépségű Dunakanyarban,

a **Thermal Hotel Visegrád**** superior**-ban

2019. április 16-17-én várják az érdeklődő szakembereket.

Azon jelentkezők részére, akik 2018. december 31-ig jelzik részvételi szándékukat, 8% kedvezmény kerül jóváírásra a részvételi díjból!

További információ a tervezett előadásokról, valamint a jelentkezési lap elérhető a

www.dunagaz.hu

honlapon, vagy az alábbi QR kódon keresztül.

